

De waarde van de studie der profetie

door: D.W. Paterson

Zacharia 13:8-9; Openbaring 1:3

Ik zou graag enkele algemene dingen willen opmerken over het grote nut van het onderzoeken van het profetische Woord. Voor sommigen zijn de profetieën vrij onbekend, maar anderen - naar ik hoop velen van ons - ontdekken zelfs in bekende passages telkens nieuwe aspecten. Om onze belangstelling voor verder onderzoek hiervan te stimuleren zou ik willen wijzen op de volgende zeven belangrijke punten:

1. Het eerste is de duidelijke belofte van zegen van de kant van de Heer Zelf, zoals wij die vinden in Openbaring 1:3. Allen die de woorden van de profetie horen en bewaren, worden gelukkig geprezen. Het horen en bewaren betekent nog niet het volledig begrijpen van de inhoud van de profetie - mogelijk omdat er veel bijzonderheden zijn die inderdaad moeilijk te begrijpen zijn. Sommige waarheden zijn echter zo overduidelijk dat zelfs de jongste gelovige de zin ervan kan bevatten, zoals bijv. de opname van de gelovigen, het oordeel van de volken, de toekomstige wereld en de eeuwige toestand. Het gaat om dingen die spoedig moeten gebeuren (Openb. 22:6). En het lezen en horen en bewaren van deze waarheden in onze harten en gedachten zal absoluut een diepe morele uitwerking op ons hebben. Het zal ons gescheiden houden van de tegenwoordige boze eeuw.

2. Het tweede punt is nauw hiermee verbonden. Wij zullen ongetwijfeld steeds meer inzicht gaan verwerven. De wijze Spreukendichter zegt: Het begin der wijsheid is: verwerf wijsheid en verwerf inzicht bij al wat gij bezit (Spr. 4:7). Naarmate wij de profetische Schriften beter begrijpen, zullen wij ook geestelijk groeien in kennis en inzicht.

Het is goed te bedenken dat de Broederbeweging waarmee wij zijn verbonden haar ontstaan had in het geestelijk klimaat van een diepgaande studie van de profetie. Mannen zoals Darby, Kelly, Bellett, Trotter en anderen waren zeer goed onderlegd in de profetieën van de Schrift. Zij hadden opmerkelijk veel inzicht en dit heeft geleid tot de herontdekking van een aantal belangrijke waarheden, zoals die van de hemelse roeping van de Gemeente, haar plaats op aarde en haar bestemming. Dit was grotendeels te danken aan het feit dat deze voorgangers het onderscheid zagen met de

aardse roeping van Israël en van de volken. Het is niet teveel gezegd dat dit ook onze ervaring zal zijn, naarmate wij het profetische Woord meer bestuderen.

3. Het derde voordeel van de studie der profetie is ook erg belangrijk, namelijk dat het leidt tot meer inzicht in de grootheid van onze God en van onze Heiland. Het Goddelijk handelen reikt tot de einden der aarde, tot het kostelijkste (of: de grenzen) der eeuwige heuvelen (Gen. 49:26). Het heeft betrekking op het hele menselijke geslacht. Het is begrijpelijk dat wij in onze samenkomsten veel over de Gemeente horen. Wij maken immers deel uit van die familie die zo heel dicht aan Gods hart is gebracht, de familie van de kinderen van God. Maar er zijn ook nog andere families van schepselen van God, tenminste zes families. Daarom is het goed te bedenken dat God ook nog anderen buiten onszelf op het oog heeft. De volgende punten vloeien vanzelf voort uit deze overwegingen.

4. In de vierde plaats leren wij zodoende oog voor ánderen te hebben en ook sympathie met hen, speciaal in hun smarten. Dat is van meer belang dan men meestal beseft. De liefde zoekt niet haar eigen belang, maar denkt veeleer aan dat van anderen. Het is nodig om dit te beklemtonen, aangezien wij leven in zware tijden, in de laatste dagen, waarin de mensen zelfzuchtig zijn, liefhebbers van zichzelf (2 Tim. 3:1vv.). Welke ouder zal zijn kind niet aansporen ook aan anderen te denken, te delen in hun blijdschap en leed?

5. Dit brengt ons tevens tot het vijfde punt: het welbehagen dat God Zelf heeft in elke familie van Zijn schepselen die tot een bewuste kennis komt van Zijn eigen liefde en van de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat (Ef. 3:19). Gods handelen met Israël verschaft ons als het ware een venster in Zijn hart, om ons te laten delen in Zijn eigen vreugde. Zijn bemoeiingen met Zijn oude volk doen ons bedenken dat de God van Israël ook onze God is. Zo is onze God: in al Zijn handelen is Hij wonderbaar van raad, groot van daad (Jes. 28:29). Wij hebben namelijk het voorrecht dat wij in de profeten mogen zien hoe Hij het

geestelijke herstel van Zijn oude volk tot stand zal brengen. Toen Israël door de Rode Zee trok, was het helemaal aan Hem toegewijd en voor Hem geheiligd. Het was de bruidstijd voor Israël. In Jeremia 2:2 lezen wij dat God daaraan terugdenkt: Ik gedenk de genegenheid van uw jeugd, de liefde van uw bruidstijd, toen gij Mij gevolgd waart in de woestijn, in onbezaaid land. Hij is dit nooit vergeten en ondanks al hun afdwalingen zal Hij hen straks weer terugbrengen tot die eerste liefde. Hij zal Zijn volk leiden in de woestijn en daar spreken tot hun hart. Zie Hosea 2:13-14.

6. De zesde les is dat de profetie eigenlijk niets van de mens zelf overlaat. Vanaf het Boek Genesis tot aan de Openbaring zien wij de geschiedenis van het menselijk falen. De profetie gaat daarin telkens een rol spelen zodra de mens zelf jammerlijk heeft gefaald, en het oordeel inderdaad onafwendbaar is geworden. Zo was het reeds in de hof van Eden, toen de zonde haar intrede deed en God kwam met Zijn oordelen. Daar vinden wij de eerste profetie, en wel met betrekking tot het Zaad van de vrouw (Gen. 3:15). Maar de geschiedenis herhaalde zich en de zonde bereikte snel haar hoogtepunt, zodat het de Here berouwde dat Hij de mens op de aarde gemaakt had (Gen. 6:5-6). Daarop volgde het oordeel van de zondvloed, de oude wereld ging ten onder en de aarde werd gereinigd door de wateren. Opnieuw horen wij dan een belofte en een profetie: Ik zal al wat leeft niet weer slaan, zoals Ik gedaan heb (Gen. 8:21). Zo gaat dit de hele Bijbel door. De profeten van Israël verschenen ook vrij snel op het toneel, zowel voor als na de ballingschap. De oordeelsprofetieën gingen altijd samen met heilsbeloften voor de toekomst. In het Nieuwe Testament is het niet anders: het profetische Woord laat zich horen als alle hoop in de mens wordt tenietgedaan door het oordeel.

7. Dit leidt tot het zevende en allerbelangrijke punt, namelijk dat de profetie Christus verhoogt en verheerlijkt. Inderdaad is het getuigenis van Jezus de geest van de profetie (Openb. 19:10). Deze uitspraak kan ook worden omgedraaid: de geest van de profetie is het getuigenis van Jezus. De profetie spreekt over Hem en Zijn heerlijkheid. Wanneer wij ons beperken tot het laatste Bijbelboek, dan zien wij Johannes direct al als dood aan Zijn voeten vallen, zodra Hij verschijnt in Zijn majesteit (Openb. 1:17). Dit bevestigt tegelijkertijd ook ons zesde punt, want van een dode valt niets meer te verwachten. Alle aandacht valt op Christus Zelf. Hij is de trouwe en waarachtige Getuige, de Eerstgeborene van de doden, de Overste van de koningen der aarde, de Oude van dagen, de Zoon des mensen, de Leeuw uit de stam van Juda, het Lam van God, de Koning-Priester, het mannelijk Kind, de Ruiter op het witte paard, het Woord van God, de Koning der koningen en de Heer der heren. Hij draagt zelfs een geheel nieuwe naam (Openb. 3:12).

Voor het geval dat wij het spoor bijster zouden raken in dit uitgestrekte panorama van zegen, vinden wij echter ook die namen die wij in onze bedeling zo goed kennen: de Alfa en de Omega, het begin en het einde, de Eerste en de Laatste, de blinkende Morgenster, en de Bruidgom van de bruid. Wonderbare Heiland! Alles aan Hem is zeer bekoorlijk.

Ongetwijfeld is het dus bijzonder nuttig om het profetische Woord te bestuderen. Het omvat bijna een vierde deel van de hele Bijbel. Wat een aansporing hebben wij dus om deze schatten van de waarheid te onderzoeken. Laten wij ons oog en oor en hart niet door andere dingen in beslag laten nemen. Laten wij aren oplezen in de velden van de ware Boaz, de Man die werkelijk geweldig van vermogen is.

Oorsprong: HB 06-09-2002

Titel: -